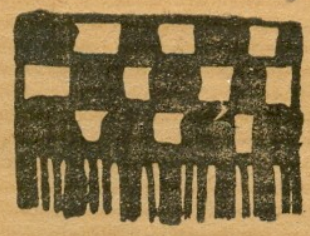

ΖΥΓΟΣ
ΘΑΗΡΟΥ Β

Α. ΦΑΣΙΑΝΟΣ

7-26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑ

1963

Σέ βαθύ καί παιδικό χειμώνα ὁ Ἀλέξης Φασσιανός ἔχει τὰ ὄνειρά του. Ἕνας ἥλιος ἔχει ἀφήσει στήν ψυχική φύση τῶν χρωμάτων ὅλη τή χαρά καί τή μαγεία μιᾶς μεταφυσικῆς ἀκίνησιος, πού μᾶς ἀνοίγει θερμά τήν ἀνάμνηση τοῦ Ἀρχέτυπου, ἔτσι ὅπως ἐξουσιάζει τή συγκίνησή μας καί μέ κάθε ἀληθινή τέχνη μᾶς δίνει κάθε φορά τίς δυνατότητες νά τὸ ἀντικρύζουμε, νά χανόμαστε στή ρέμβη του. Γι' αὐτὸ δέν ὑπάρχει ὁ ἥλιος, εἶναι ταξιδεμένος πέρα στό θάνατο, στήν ἀγνωστη πηγὴ, καί μονάχα τὰ πλούσια σημάδια του βλέπουμε στή νηπιακὴ τελετουργία ἐνὸς μυστηρίου. Ἔτσι, ὁ Ἀλέξης Φασσιανός μπάζει τήν ὄρασή μας ἐκεῖ πού ἡ ψυχὴ κερδίζει τήν ἀνώτερη θλίψη, τὸν ἱερὸ φόβο, καί τὴ γνῶση τῆς Ἀσθένειάς μας, πού μ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος «τελειοῦται». Κυττάζω τίς ζωγραφιές τοῦ Ἀλέξη Φασσιανοῦ, ἐλκυόμενος βαθιά, ὁ πόνος, ἡ λαλιά τῆς τρυφερότητας, ὁ τρόμος φανερωμένος μέ τὰ σύνεργα ἐνὸς σοφοῦ καί ἀγίου, μέ τὴ διονυσιακὴν ὕλη καμωμένος ἓνας μοναδικὸς ζωγραφικὸς κόσμος ποιήσεως, καί μιὰ γαλήνη λαβυρινθώδους ὕπνου βρεφῶν, ἔρχονται καί κατακτοῦν τὸ στήθος γιὰ τὴν πιὸ μυστικὴ χαρά καί ὀπτασίωση. Κι' αὐτὴ ἡ κατάσταση θέλει τ' ὄνομα «εὐτυχία», πού μοῦ θυμίζει πόσο χαρούμενος πήγαινα τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ὅταν ἦμουνα παιδί, στήν ἐκκλησία, γιὰ τὴ Σταύρωση.

Τέλος, ἔχω νά πῶ τί συναρπαστικὲς πού εἶναι οἱ μορφές τοῦ Ἀλέξη Φασσιανοῦ, αὐτὰ τ' ἀδῶα καί δαιμονικὰ πλάσματα, μέ τὴν κατάρα μέσα τους καί μέ τὴν εὐχή, ἄνθρωποι κ' εὐαίσθητα φαντάσματα τῆς μικρῆς ἡλικίας, πού ἔχουν τὴν πλούσια ἐρημιὰ τῆς ἐντονα χυμώδους αὐθαιρεσίας τοῦ οὐνείρου.

N. ΚΑΡΟΥΖΟΣ

A	5.000
B	6.000
Г	4.000
Δ	2.000
E	1.000

